

Lovforslag nr. L 129. Fremsat den 10. december 1987 af miljøministeren (Chr. Christensen)

Forslag

til

Lov om støtte til investeringer i forbindelse med rensning af spildevand fra industrivirksomheder og dambrug

(Vandmiljøplanen)

Kapitel 1 Lovens område

§ 1. Støtte efter denne lov ydes til investeringer, der er nødvendige til opfyldelse af skærpede krav i medfør af miljølovgivningen (Vandmiljøplanen) om rensning af spildevandet for fosfor og kvælstof, når kravene rettes til industrivirksomheder og dambrug, der udleder spildevand til vandløb, søer og havet.

Stk. 2. Støtte kan endvidere ydes til investeringer til forrensning af spildevandet fra industrivirksomheder tilsluttet et offentligt spildevandsanlæg, hvis der er stillet krav om sådan forrensning begrundet i skærpede krav i medfør af miljølovgivningen (Vandmiljøplanen) til det offentlige spildevandsanlæg.

Stk. 3. Støtte kan ydes til investeringer, der beløber sig til mindst 10.000 kr.

Stk. 4. Der kan ikke ydes støtte til virksomheder, der ejes af det offentlige, eller til slagterier, mejerier og kartoffelmelsfabrikker.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om afgrænsningen af de støttebegrundende investeringer.

Kapitel 2 Støtteprocent og støttebetingelser m.v.

§ 2. Støtten ydes som et kontant tilskud på 15 pct. af udgifterne til investeringerne, bortset fra løn m.v. til virksomhedens ansatte. Støtte kan ikke ydes til udgifter eller tab i forbindelse

med produktionsomlægninger eller produktionsophør.

Stk. 2. Støtte kan ikke ydes til virksomheder, der helt eller delvis fradrager udgifter til de af denne lov omfattede investeringer i den skattepligtige indkomst (straksafskrivninger) efter reglerne i §§ 3 A, stk. 2, og 21 A, stk. 2, i lov om skattemæssige afskrivninger m.v.

§ 3. Støtte kan kun ydes til investeringer til opfyldelse af krav, der er fastsat ved endelig administrativ afgørelse, eller fastsat i særlige regler herom.

Stk. 2. Støtte kan kun ydes til investeringer på bestående virksomheder.

Stk. 3. Støtte kan kun ydes én gang pr. virksomhed.

§ 4. Støtte kan kun ydes til investeringer, der afsluttes inden 1. januar 1993.

Stk. 2. Ansøgning om støtte skal være indsendt til amtsrådet eller kommunalbestyrelsen senest den 1. juli 1993, jf. § 7, stk. 1 og § 8, stk. 1.

§ 5. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for at opnå støtte efter denne lov.

Kapitel 3 Ansøgning om støtte og attestation til brug ved straksafskrivning

§ 6. Virksomheden kan først indgive ansøgning om støtte eller ansøgning om attestation til

brug ved straksafskrivning, jf. § 2, stk. 2, når investeringerne er afsluttet.

Stk. 2. Ansøgning om støtte samt ansøgning om attestation til brug ved straksafskrivning skal indeholde dokumentation for de gennemførte investeringer samt for de udgifter, der er medgået hertil, attesteret af en statsautoriseret eller registreret revisor.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om ansøgningernes form, og om hvilke oplysninger der skal tilvejebringes til brug for myndighedernes vurdering af ansøgningerne.

§ 7. Ansøgning om støtte eller attestation til brug ved straksafskrivning vedrørende investeringer, der er omfattet af § 1, stk. 1, indsendes til amtsrådet.

Stk. 2. Amtsrådet påser på grundlag af ansøgningen, at de gennemførte investeringer er i overensstemmelse med det projekt, der blev lagt til grund ved fastsættelsen af de skærpede krav i virksomhedens udledningstilladelse. Amtsrådet giver attestation herom.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte særlige regler om amtsrådets behandling af ansøgninger om støtte eller attestation til brug ved straksafskrivning i sager om dambrug.

Stk. 4. Ansøgninger om støtte fremsendes af amtsrådet med dets attestation til miljøministeren. Attestation til brug ved straksafskrivning sendes til ansøgeren.

§ 8. Ansøgning om støtte eller attestation til brug ved straksafskrivning vedrørende investeringer, der er omfattet af § 1, stk. 2, indsendes til kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen påser på grundlag af ansøgningen, at de gennemførte investeringer er i overensstemmelse med de fastsatte krav om forrensning af virksomhedens spildevand. Kommunalbestyrelsen giver attestation herom.

Stk. 3. Ansøgninger om støtte fremsendes af kommunalbestyrelsen med dennes attestation til miljøministeren. Attestation til brug ved straksafskrivning sendes til ansøgeren.

§ 9. Finder amtsrådet eller kommunalbestyrelsen, at der ikke kan gives attestation efter § 7, stk. 2, eller § 8, stk. 2, giver amtsrådet eller kom-

munalbestyrelsen ansøgeren meddelelse herom.

Stk. 2. Amtsrådet eller kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 1 kan af ansøgeren påklages til miljøministeren.

Stk. 3. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt ansøgeren.

§ 10. De opgaver og beføjelser, som efter bestemmelserne i dette kapitel er henlagt til amtsrådet, varetages i hovedstadsområdet af Hovedstadsrådet.

§ 11. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om behandlingen af ansøgninger om støtte og ansøgninger om attestation til brug ved straksafskrivning.

Kapitel 4

Administrative bestemmelser

§ 12. Miljøministeren træffer afgørelse i sager om støtte.

§ 13. Miljøministeren kan bestemme, at udbetalt tilskud skal tilbagebetales helt eller delvis, hvis ansøgeren har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger, eller har fortiet oplysninger af betydning for støttetildelingen.

§ 14. Støtte efter loven udbetales af miljøministeren inden for beløbsrammer, fastsat på de årlige finanslove. Den del af en beløbsramme, der ikke udnyttes i finansåret, kan overføres til følgende finansår.

§ 15. Henlægger miljøministeren sine beføjelser efter loven til Miljøstyrelsen, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over Miljøstyrelsens afgørelser, herunder om at klager ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 5

Ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

§ 16. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 17. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Forslagets baggrund

På baggrund af Folketingets vedtagelse den 18. november 1986 af en dagsorden vedrørende stop for ulovlige udledninger og nedbringelse af næringssaltforureningen og af regeringens vandmiljøhandlingsplan af 31. januar 1987 blev der med beretning af 30. april 1987 fra Folketingets miljø- og planlægningsudvalg fastlagt krav til udledning af kvælstof og fosfor for landbruget, kommunale rensningsanlæg og industrien, Vandmiljøplanen.

Det fremgår af Vandmiljøplanen, at der skal foretages en reducere af udledningen af kvælstof og fosfor inden den 1. januar 1993.

Til opfølgning af de i Vandmiljøplanen fastsatte krav for begrænsning af udledning af kvælstof og fosfor agter miljøministeren at udarbejde 3 bekendtgørelser i medfør af Miljøbeskyttelsesloven. Disse bekendtgørelser retter sig dels til udledningerne fra de kommunale spildevandsanlæg, dels til udledningerne fra virksomheder, dels dambrug.

Dette forslag om støtte til udgifter til nødvendige anlægsinvesteringer til rensning af spildevand fra industrivirksomheder og dambrug skal således ses på baggrund af Vandmiljøplanens krav om nedbringelse af næringssaltbelastningen af danske farvande samt søer og vandløb.

Regeringen har fundet det nødvendigt og rimeligt at tilvejebringe en mulighed for at støtte industri og dambrug i forbindelse med gennemførelsen af de skærpede krav.

Lovforslaget skal endvidere ses i sammenhæng med det af skatteministeren fremsatte forslag til lov om ændring af afskrivningsloven. Om dette lovforslag henvises til forslagens bemærkninger.

2. Den hidtil gældende Miljøstøttelov.

I medfør af lov nr. 606 af 23. december 1980 om miljøstøtte kunne eksisterende private erhvervsvirksomheder opnå støtte til forskellige typer af investeringer, der gennemførtes indtil 31. december 1986.

Hovedsigtet med denne lov var et andet end det, som begrundet nærværende lovforslag, der særligt tager sigte på virksomheders spildevandsanlæg.

Man har derfor ikke fundet det hensigtsmæssigt at gennemføre den ønskede støtteordning for industrivirksomheder m.v. til opfyldelse af indsatsen mod belastningen fra virksomhedernes spildevandsudledninger gennem en ændring eller forlængelse af den tidligere lov.

3. Administration af den nye miljøstøtteordning

Under hensyn til ønsket om en målrettet og hurtig indsats mod den særlige type af forurening, som omfattes af Vandmiljøplanen, har man fundet det mere hensigtsmæssigt at opbygge en ny støtteordning, som tager særligt sigte på den nævnte type af investeringer. Støtteordningen indeholder to elementer. Dels denne støttelov, dels mulighed for fuld straksafskrivning hos skattemyndighederne, jf. ændringerne til lov om skattemæssige afskrivninger m.v. I forbindelse med et samlet miljøprojekt skal virksomheden vælge enten at benytte sig af muligheden for fuld straksafskrivning eller at søge om direkte tilskud til den miljøforbedrende investering kombineret med de gældende afskrivningsregler.

For at gøre støtteloven så enkel og klar som mulig og administrationen så lidt ressourcekrævende som mulig, forudsættes det, at administrationen af støtteordningen henlægges til Miljøstyrelsen. Tilsynet med gennemførelsen af de støttebegrundende investeringer henlægges til de myndigheder, der i 1. instans meddeler tilladelser til udledning af spildevand eller tilslutning af spildevand til det offentlige anlæg. Herefter skal amtsrådene/Hovedstadsrådet varetage tilsynet med gennemførelsen af miljøinvesteringerne på dambrug og industrivirksomheder som direkte udledning, mens kommunalbestyrelserne varetager tilsynet i forbindelse med forrensning før tilslutningen af spildevandet til det offentlige spildevandsanlæg, jf. nærmere nedenfor. Om administrationen af straksafskrivning henvises til bemærkningerne til lovforslaget herom.

4. Behovet for støtte

Siden miljøreformen i 1973 har princippet om, at forureningsbekæmpelsen skal betales af forureneren, været gældende – normalt ved at meromkostningerne søges overvæltet på priserne. Princippet er dog blevet modificeret af lovgivningen om miljøstøtte, i og med at en fuldstændig konsekvent gennemførelse af princippet ikke altid er mulig eller hensigtsmæssig ud fra et samfundsmæssigt helhedshensyn. Dette gælder også i denne situation, hvor krav om milliardinvesteringer i løbet af få år kan skabe betydelige økonomiske vanskeligheder for mange virksomheder, der har fået stillet krav i medfør af miljølovgivningen.

Regeringen fastholder derfor, at virksomhederne skal betale hovedparten af investeringsudgifterne i forbindelse med gennemførelse af handlingsplanen, men er dog indstillet på at afbøde de værste økonomiske vanskeligheder for virksomhederne ved, at staten bidrager til investeringerne.

Hvad angår de økonomiske omkostninger for virksomheder, der efter rensning foretager direkte udledning af spildevand, og som omfattes af denne støtte-lov, skønnes de samlede udgifter at beløbe sig til ca. 1 mia. kr. Antallet af direkte udledere, der vil blive pålagt krav, er vurderet til ca. 25-30 virksomheder.

Hvilke omkostninger, de enkelte virksomheder med direkte udledning skal anvende på anlægsinvesteringer, er endnu ikke fastlagt og vil først blive vurderet i og med, at en given virksomhed sender et projekt til godkendelse hos miljømyndighederne.

Omkostningerne for de i Danmark ca. 575 dambrug er beregnet til en samlet sum på ca. 25 mio. kr., når man vurderer, hvilke anlægsinvesteringer dambrugene skal foretage i forbindelse med bekendtgørelsen om dambrug. Den økonomiske belastning for de dambrug, der ikke kan opfylde bekendtgørelsens krav, vil for hvert af dambrugene udgøre mellem 25.000 og 50.000 kr.

Det er vanskeligt på forhånd at angive et blot nogenlunde holdbart skøn over, i hvilket omfang kommunalbestyrelserne vil finde det mest hensigtsmæssigt at påbyde virksomheder, der er tilsluttet det kommunale spildevandsanlæg, at gennemføre forrensning af virksomhedens spildevand inden tilledningen til det offentlige anlæg. Ofte vil det antagelig være mere hensigtsmæssigt at foretage en udbygning af det offentlige anlæg og pålægge de tilsluttede virksomheder en andel af udgifterne gennem de i betalingsvedtægterne fastsatte regler herom. Der er således betydelig usikkerhed om, hvorledes de kommunale løsninger af rensningskravet vil blive gennem-

ført, og om hvorledes de vil belaste den enkelte tilsluttede virksomhed.

5. Miljøinvesteringernes afledede virkninger

Beregningen af beskæftigelsesvirkningen foretaget på basis af støttede miljøinvesteringer har vist, at den gennemsnitlige lønkvote for miljøinvesteringer, – dvs. den del af en investering, der anvendes til lønudgifter – er ca. 44 pct. Lønkvoten afhænger i øvrigt af, hvilke typer investeringer, der gennemføres.

Der er ikke foretaget særlige beregninger over beskæftigelsesvirkningen ved den hidtidigt ydede miljøstøtte. Det vil være meget vanskeligt at opgøre den samlede beskæftigelsesvirkning af det foreliggende lovforslag. Der er imidlertid ingen tvivl om, at lovforslaget vil medføre en betydelig efterspørgselsforøgelse i den del af bygge- og anlægsbranchen, der kan udføre sådanne anlæg. Betragtes alle investeringer i spildevandsanlæg som følge af regeringens handlingsplan, og ikke kun de under denne lov støtteberettigede investeringer, vil der være tale om et endnu større efterspørgselspres efter viden og anlægskapacitet på spildevandsområdet.

6. Hørte myndigheder og organisationer

Det foreliggende lovforslag har været genstand for høring af og i et vist omfang forhandling med:

Industrirådet
 Danmarks Fiskeindustri- og eksportforening
 Dansk Dambrugerforening
 Kommunernes Landsforening
 Amdsrådsforeningen i Danmark
 Hovedstadsrådet
 Københavns Magistrat
 Frederiksberg kommunalbestyrelse
 Fiskeriministeriet
 Indenrigsministeriet
 Industriministeriet
 Stadsingeniørforeningen
 Justitsministeriet
 Administrationsdepartementet
 Budgetdepartementet
 Håndværksrådet
 Skatteministeriet

7. Økonomiske og administrative konsekvenser

Økonomiske konsekvenser

Udgifterne til investeringer på industrivirksomheder med direkte udledning og som omfattes af denne lov skønnes at udgøre ca. 1 mia. kr. og de tilsvarende udgifter for dambrugene skønnes at udgøre ca. 25

mio. kr. Det er ikke muligt på forhånd at vurdere, i hvilket omfang virksomhederne ønsker at foretage straksafskrivning af eller søge direkte tilskud til de foretagne miljøinvesteringer.

Som nævnt ovenfor under afsnit 4 er det ikke muligt at vurdere udgifterne til investeringer på virksomheder, som er tilsluttet et offentligt spildevandsanlæg.

Det forudsættes, at støtteleven medfører udgifter til støtteudbetaling i størrelsesordenen: i 1988 20 mio. kr. og i 1989 40 mio. kr.

I 1989-90 skal støtteordningen revurderes med henblik på en vurdering af, i hvilket omfang støtteordningen udnyttes, set i forhold til muligheden for at opnå straksafskrivning.

Administrative konsekvenser

De administrative konsekvenser vil naturligvis afhænge af fordelingen af investeringerne mellem straksafskrivning og direkte tilskud, hvorfor det ikke er muligt at give en endelig vurdering heraf.

Miljøstyrelsen forventes at skulle administrere støtteordningen med bistand fra amts- og primærkommunerne. Administrationsomfanget i forbindelse med støtte til højst 25-30 industrivirksomheder med direkte udledning skønnes at blive af mindre omfang uanset, at der er tale om virksomheder af en betydelig størrelse og dermed store og komplicerede rensningsanlæg.

Antallet af sager, der skal behandles, vil højst udgøre 25-30 ansøgninger fra virksomheder med direkte udledning af spildevand, og dertil højst 575 sager fra dambrugssektoren. Herudover skønnes der at blive tale om et begrænset antal sager vedrørende virksomheder, der har fået stillet krav om forrensning i forbindelse med tilledning af spildevand til et offentligt spildevandsanlæg.

På denne baggrund skønnes sagsbehandlingen at medføre behov for 1 årsværk i Miljøstyrelsen i årene 1988-1994 og 2 årsværk i amtskommunerne i årene 1988-1994. Det øgede personaleforbrug som følge af lovforslaget vil blive imødekommet ved omprioriteringen indenfor Miljøministeriet.

Under hensyn til det forventede begrænsede antal sager i forbindelse med krav om forrensning på virksomheder, der er tilsluttet offentlige spildevandsanlæg, skønnes lovforslaget at medføre behov for 1 årsværk i primærkommunerne i 1988-1994. Spørgsmålet om primær- og amtskommunale merudgifter som følge af lovforslaget vil blive forhandlet med de kommunale organisationer i sammenhæng med de øvrige lovforslag, bekendtgørelser og andre initiativer, der

indgår i den samlede gennemførelse af Vandmiljøplanen.

8. Finansiering

Til dækning af udgifterne til tilskud afsættes der i finansåret 1988 20 mio. kr. og i finansåret 1989 40 mio. kr.

9. Forholdet til EF

I henhold til EØF-traktatens art. 93, stk. 3, skal lovforslaget notificeres for EF-Kommissionen. Kommissionen har tidligere ved skrivelse af 7. juli 1980 givet medlemslandene mulighed for at yde miljøstøtte til projekter, der færdiggøres inden 31. december 1986, såfremt virksomheden har eksisteret i mindst 2 år på det tidspunkt, hvor der af hensyn til det eksterne miljø stilles skærpede krav til virksomheden. Støtten må ifølge disse retningslinier fortsat højst udgøre 25 pct. af investeringsbeløbet.

Med skrivelse af 23. marts 1987 vedrørende udkast til rammebestemmelser for statsstøtte i miljøanliggender har Kommissionen tilkendegivet, at man indtil videre vil behandle forslag til nationale støtteordninger til industriens miljøinvesteringer ud fra de tidligere gældende kriterier for miljøstøtte.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til Kapitel 1

Til § 1

Formålet med støtteordningen er at yde støtte til de investeringer, der gennemføres for at opfylde de i Vandmiljøplanen fastsatte krav til nedbinding af kvælstof- og fosforbelastningen af vandløb, søer, havet og grundvandet. På baggrund af Vandmiljøplanen agter miljøministeren at udarbejde 3 bekendtgørelser i medfør af Miljøbeskyttelsesloven: 1) faste grænseværdier for kvælstof, fosfor og organisk stof ved udledninger til vandløb, søer eller havet fra offentlige spildevandsanlæg, 2) om begrænsning af kvælstof og fosfor i spildevandet fra industrielle virksomheder m.v. og 3) om indretning og drift af dambrug.

I bekendtgørelsen om faste grænseværdier for udledninger fra kommunale spildevandsanlæg fastsættes der generelt gældende grænseværdier for alle offentlige spildevandsanlæg over en vis størrelse. Disse generelt gældende grænseværdier er uden videre bindende for de større kommunale spildevandsanlæg. De skærpede krav til de kommunale udledningstilladelser kan medføre, at kommunalbestyrelserne på-

lægger virksomheder, der er tilsluttet det offentlige spildevandsanlæg at gennemføre forrensning. Sådanne udgifter til investeringer i forrensning på de enkelte virksomheder, skal efter lovforslaget kunne opnå støtte, når investeringen er begrundet i opfyldelsen af de skærpede krav til de offentlige anlæg.

Bekendtgørelsen om begrænsning af kvælstof og fosfor i spildevandet fra industrielle virksomheder m.v. gælder for virksomheder, som udleder spildevand til vandløb, søer eller havet enten direkte eller gennem tilslutning til et kommunalt spildevandsanlægs udløbsledning nedenfor rensningsanlægget. Disse virksomheder skal ansøge amtsrådet om tilladelse til fortsat udledning af kvælstof og fosfor, såfremt virksomhedens udledning af de nævnte stoffer ligger over en vis mindste grænse. Investeringerne til opfyldelsen af de krav, der efter bekendtgørelsen stilles til disse virksomheder om rensning af spildevandet ved anvendelse af bedst, tilgængelig teknologi, skal efter lovforslaget kunne opnå støtte.

Også overfor de skærpede krav om spildevandsrensning, der vil blive stillet i forbindelse med dambrugsbekendtgørelsen, skal der kunne ydes støtte efter forslagens regler.

De skærpede krav, som begrunder støtte, vil således være af forskellig art og rettet til forskellige typer af virksomheder, idet der tilsigtes en samlet indsats overfor belastningen med kvælstof og fosfor i vandløb, søer og havet.

De investeringer, hvortil der kan ydes støtte efter stk. 1, vil herefter være investeringer til nedbringelse af indholdet af kvælstof og fosfor i spildevandet. Foretages der rensning for andre stoffer end kvælstof og fosfor, vil der som hovedregel ikke kunne ydes støtte til den dermed forbundne del af investeringsudgifterne. Dog kan der opnås støtte til rensning af spildevandet for organisk materiale, hvis det udfra en teknisk-økonomisk vurdering skønnes mest hensigtsmæssigt at opnå en begrænsning af udledningen af kvælstof og fosfor ved en rensning af spildevandet for organisk materiale.

Det er dog i alle tilfælde en forudsætning for at opnå støtte, at investeringen er gennemført til opfyldelse af et endelig administrativt fastsat krav eller i medfør af de nævnte bekendtgørelser eller andre regler i miljølovgivningen, herunder reglerne om recipient-kvalitetsplanlægning.

Efter stk. 2 kan der også ydes støtte til virksomheder, der er tilsluttet et offentlig spildevandsanlæg, hvis der i forbindelse med de skærpede krav til det offentlige anlægs udledning stilles krav om gennemførelse af forrensning på de enkelte virksomheder. I denne situation kan der ydes støtte til investeringer i

forrensning for kvælstof, fosfor og organisk stof. Støtte kan imidlertid også opnås til investeringer i forbindelse med krav om forrensning for andre stoffer, f.eks. tungmetaller, når kravet om forrensning er begrundet i, at der ud fra en samlet teknisk-økonomisk vurdering herved opnås en bedre rensning for kvælstof, fosfor og organisk stof i det offentlige rensningsanlæg.

Hvis det til opfyldelse af Vandmiljøplanens krav findes mest hensigtsmæssigt at kræve, at én af de i stk. 1 nævnte industrivirksomheder skal tilsluttes det offentlige spildevandsanlæg, kan der også ydes støtte til de investeringer til forrensning, som kommunalbestyrelsen måtte stille krav om i forbindelse med tilslutningen.

Miljøministeren vil med hjemmel i Miljøbeskyttelsesloven fastsætte regler om, at kommunalbestyrelserne i sager om forrensning på tilsluttede virksomheder, som følge af skærpede krav til det offentlige spildevandsanlæg, skal påbyde de pågældende virksomheder at fremkomme med et projekt til forrensning af spildevand.

Vurderingen af projektet skal herefter indgå som en forudsætning for den endelige kravfastsættelse til virksomheden.

Ved administrationen af støtteordningen for såvidt angår rensning på tilsluttede virksomheder, vil der blive taget udgangspunkt i denne projektvurdering.

Anlægsudgifter, der samlet udgør mindre end 10.000 kr. kan ikke opnå støtte.

Der kan ikke ydes støtte til offentligt ejede virksomheder eller anlæg. For så vidt angår miljøinvesteringer i landbrugets forædlingsvirksomheder, vil der på anden måde blive ydet kompensation hertil.

Til kapitel 2

Til § 2

Støtten ydes som et konkret tilskud på 15 pct. af investeringsbeløbet. Som nævnt i de almindelige bemærkninger skal lovforslaget ses i sammenhæng med muligheden for straksafskrivning i medfør af lov om ændring af afskrivningsloven. Dette indebærer, at virksomheden kan vælge, om den vil foretage straksafskrivning eller søge om direkte tilskud.

Ved investeringsudgifter forstås i denne lov udgifter til etablering eller udbygning af fysiske anlæg. Støtten kan kun ydes til udgifter til udbygning af eksisterende anlæg samt nyanlæg på bestående virksomheder. Reparationer af eksisterende anlæg kan således ikke begrunde støtte. Ved udbygning af eksisterende rensningsanlæg er det en forudsætning for at støtte kan ydes, at anlæggets rensningsgrad for-

øges. Der kan ikke ydes støtte til udgifter eller tab for virksomheden i forbindelse med produktionsomlægninger, ændret råvaresammensætning eller nedlægelse af særligt forureningsbelastende dele af produktionen, uanset om der herved kan opnås en nedbringelse af spildevandsbelastningen. Støtte kan ikke ydes til investeringer, der straks afskrives, og omvendt. Den del af investeringsbeløbet, hvortil der ikke er ydet tilskud, kan fradrages efter de almindeligt gældende regler.

Støtten medregnes til modtagerens skattepligtige indkomst, jf. statsskattelovens § 4, litra c.

Alle omkostninger, der er nødvendige for investeringens gennemførelse, er støtteberettigede. Det vil sige materialer og lønomkostninger.

De støtteberettigede udgifter er excl. moms.

Det skal bemærkes, at værdien af arbejde, udført af virksomhedens ejer og ansatte, ikke er støtteberettiget.

Til § 3

Støtte kan kun ydes til investeringer, der gennemføres til opfyldelse af krav, der er fastsat ved endelig administrativ afgørelse, eller er fastsat i særlige regler herom.

Heri ligger, at de investeringsudgifter, hvortil der kan opnås støtte, skal svare til krav, der er fastsat i afgørelser truffet af amtsråd eller kommunalbestyrelser efter bekendtgørelserne om kommunale spildevandsanlæg og om industrielle udledninger, eller til krav fastsat i bekendtgørelsen om dambrug. Virksomhedernes eventuelle rensningsforanstaltninger, som måtte være iværksat uden baggrund i sådanne krav, er ikke støtteberettigede. Den administrative afgørelse skal enten være upåklaget efter udløbet af klagefristen i 1. og 2. instans eller være truffet af Miljøankenævnet, inden investeringen foretages. Hensigten med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at alle anemuligheder er udtømt før investeringen foretages, da det først herefter kan fastslås, hvilke foranstaltninger der konkret skal udføres for at opfylde miljøkravene.

Støtte kan kun ydes én gang pr. virksomhed. Dette gælder uanset om der er stillet krav om ændring eller etablering af flere anlæg på samme virksomhed eller om udbygning/ændring af anlæggene i flere etaper.

Til § 4

Baggrunden for fastsættelsen af støtteperioden er den i Vandmiljøplanen fastsatte frist for nedbringel-

se af udledninger af fosfor og kvælstof inden 1. januar 1993.

Fristen for indsendelse af ansøgningen er til amtsråd og kommunalbestyrelser den 1. juli 1993. Herved tages der bl.a. hensyn til, at der må forudses at medgå tid til den regnskabsmæssige opgørelse efter investeringens afslutning.

Til kapitel 3

Til §§ 6, 7 og 8

For at sikre, at støtte efter denne lov og straksafskrivning efter lov om skattemæssige afskrivninger m.v. meddeles på samme grundlag, er det nødvendigt, at miljømyndighederne i begge tilfælde påser, at de gennemførte investeringer er i overensstemmelse med de krav, der er fastsat til virksomhedens spildevandsforhold, og meddeler attestation herom.

Ansøgning om støtte eller ansøgning om attestation til brug ved straksafskrivning kan først indsendes, når investeringen er gennemført.

Ansøgningen skal indsendes til den miljømyndighed, som har tilsynet med virksomhedens spildevandsforhold, jf. de nærmere regler herom i §§ 7 og 8.

Der tænkes udarbejdet særlige ansøgningsskemaer, hvorpå de fornødne attestationer skal ske, jf. reglerne i §§ 7 og 8.

I tilfælde af, at miljøministeren i medfør af Miljøbeskyttelseslovens § 69 a træffer beslutning om, at afgørelse om visse virksomheders spildevandsforhold skal træffes af ministeren i 1. instans, skal ansøgningen indsendes til miljøministeren, som foretager de attestationer, som efter § 7 er henlagt til amtsrådet. Som følge af de skærpede krav til de offentlige spildevandsanlæg vil det i en række tilfælde være nødvendigt eller hensigtsmæssigt, at kommunalbestyrelsen gennemgår og ændrer de tilladelser, der er gældende for tilsluttede virksomheders tilledning til det offentlige anlæg. Som nævnt i bemærkningerne til § 1, kan der også blive tale om, at kommunalbestyrelsen stiller krav om forrensning på virksomheder, der leder spildevand til det kommunale rensningsanlæg.

I disse tilfælde skal ansøgning om støtte eller attestation til brug ved straksafskrivning indsendes til kommunalbestyrelsen.

Til § 9

Dersom amtsrådet eller kommunalbestyrelsen ikke finder, at den gennemførte investering er i overensstemmelse med de krav, der er stillet til virksomheden, træffer amtsrådet eller kommunalbestyrelsen afgørelse om, at attestation ikke kan meddeles.

Ansøgeren har mulighed for at påklage denne afgørelse til Miljøstyrelsen inden for den normale klagefrist på 4 uger.

Til kapitel 4

Til § 14

Baggrunden for denne bestemmelse er, at det er særdeles vanskeligt at forudse, hvornår i perioden de støtteberettigede investeringer gennemføres og afsluttes, så udbetaling af støtte kan ske, jf. de almindelige bemærkninger. Hvis bevillingerne i et finansår

ikke slår til, overføres ansøgningerne i datoorden til følgende finansår.

Til § 15

Miljøministerens beføjelser efter loven forventes henlagt til Miljøstyrelsen.

Da der vil blive ydet støtte med en fast støtteprocent for alle støtteberettigede investeringer skønnes det ikke at være nødvendigt, at Miljøstyrelsens afgørelser skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed.